

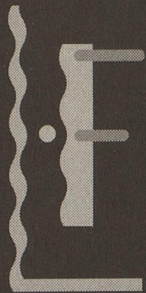

KJÆRLIGHET OG MAGI I
Mammas Kjøkken

AV LINA WERTMÜLLER

Trøndelag Teater 92/93
TEATRET

Kjærlighet og magi på Teaterloftet

For siste gang kan Trøndelag Teater ønske velkommen til en premiere på Teaterloftet, og det føles riktig at forestillingens tittel inneholder ordene "Kjærlighet" og "magi".

Siden Loftets første premiere for temmelig nøyaktig 24 år siden (april 1969), har teatrets ensemble fylt dette rom med kjærlighet og - de gangene det meste lykkes - med den magi som teater kan være på sitt beste når det inneholder en smule poesi, galskap og - ja nettopp: kjærlighet og magi.

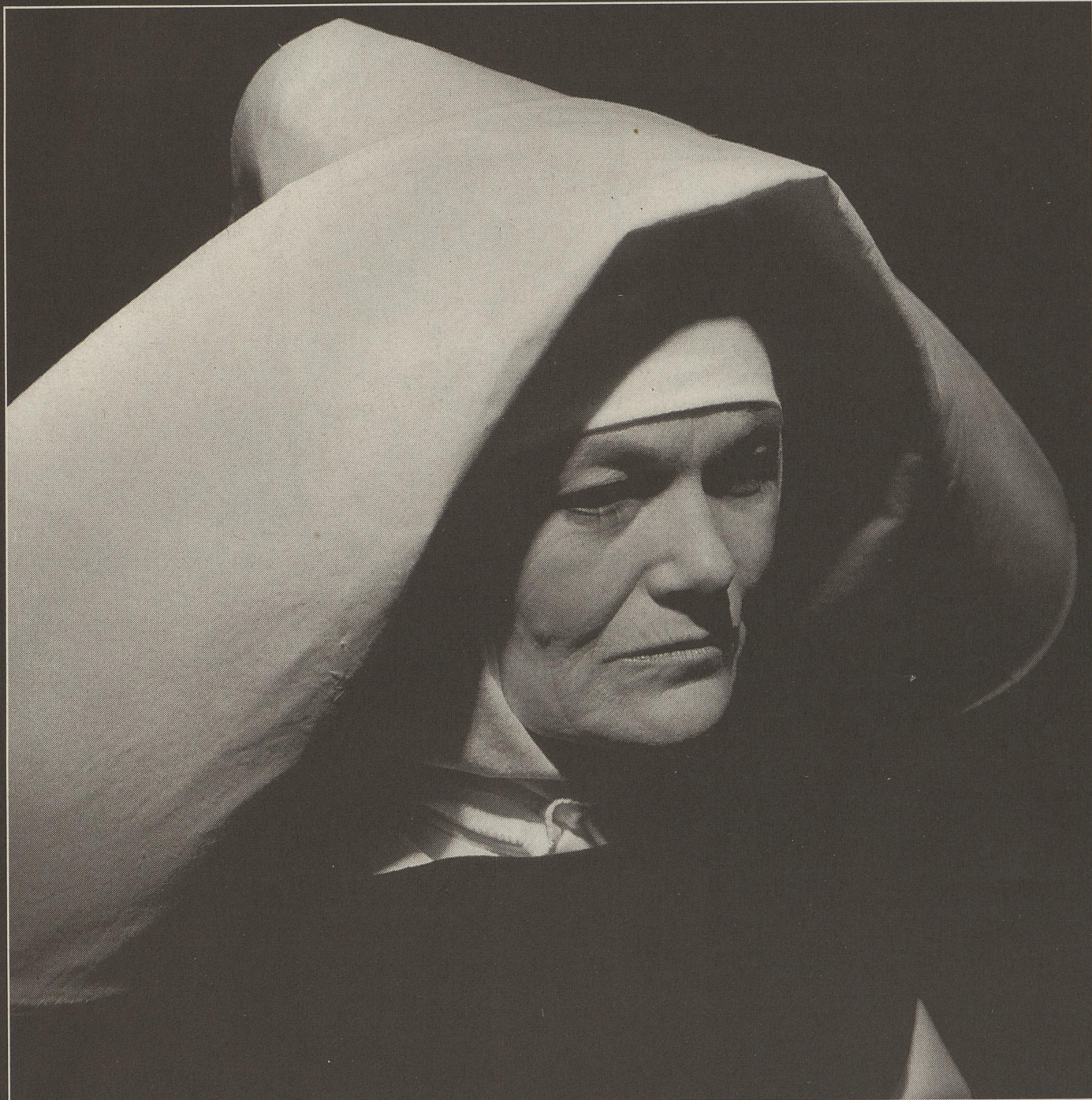
For oss som har arbeidet i dette lokalet, er dessuten selve rommet magisk. Ikke bare fordi flere gjennom årenes løp har hatt merkelige og uforklarlige opplevelser i rommet nattetider, men like mye fordi rommet gir en helt spesiell arbeidsatmosfære. Få teaterrom i Norge har denne spesielle egenskapen som ikke kan kjøpes for penger eller i form av ny teknologi; at rommet i seg selv blir medskapende og kreativt.

Personlig kjenner jeg bare til tre slike teaterrom i Norge: gamle Scene 2, Teatret på Torshov og altså Teaterloftet. Med Teaterloftet forsvinner det siste av disse magiske rom.

Men først skal vi altså spille "Kjærlighet og magi i mammas kjøkken", og vi håper dere vil få en spennende og særegen aften i Lina Wertmüllers teaterunivers, som med denne forestillingen presenteres for første gang i Norge.

Hjertelig velkommen
og god fornøyelse!

*Lasse Dehle,
forestillingens regissør*

Lina Wertmüller

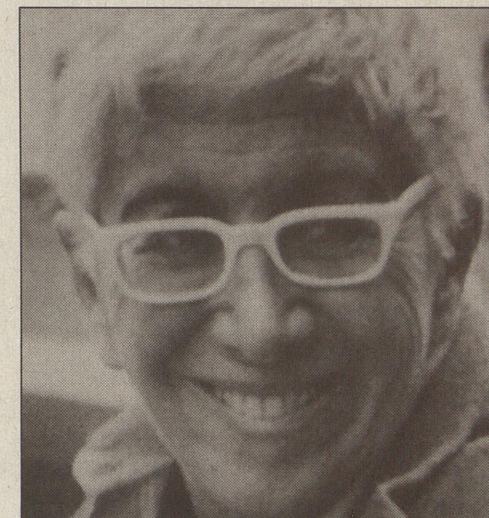

rcangela Felice Assunta Wertmüller von Ellg von Braurich-Job ble født i Roma i 1928. Hun vokste opp i en antifascistisk familie, med en far som var jurist og som ville datteren skulle gå i hans fotspor. Dette motsatte hun seg - ble utvist fra omkring 15 skoler - før

hun fullførte sin skuespillerutdannelse ved Teaterakademiet i Roma i 1951. Hun startet teatergruppen "Harlequin", begynte å skrive dramatik, og dro på turné rundt i Europa med et marionette-teater, men uten synderlig suksess. Tilbake i Italia, virket hun som regiassistent, scenograf og skuespiller ved forskjellige teatre. Hun jobbet også som journalist, og skrev for radio og fjernsyn.

I 1962 var hun regiassistent for Fellinis "8 1/2", og begynte deretter, støttet av Fellini, å lage egne filmer, blant andre: I BASCHILISCHI (63), QUESTA VOLTA PARLIAMO DI UOMINI (65), MIMI METALLURGICO FERITO NELL'ONORE (72), FILM D'AMORE D'ANARCHIA (73), TRAVOLTI DA UN INSOLITO DESTINO NELL'AZZURRO MARE D'AGOSTO (74), PASQUALINO SETTEBELLEZZE - ("Syv skjønnheter" 75), FATTO DE SANGUE (79), CAMORRA (85) og UN COMPLICATO INTRIGO DI DONNE, VICOLI E DELITTI (86).

Hun har nylig avsluttet en film med blant andre Peter O'Toole, Faye Dunaway og Natasia Kinski om en

journalist som begynner å forske omkring AIDS-problematikken.

Til tross for at Lina Wertmüllers filmer har vakt stor oppsikt ved festivaler og blitt rost av kritikere i Europa (hun blir kalt den kvinnelige Fellini), har hun aldri vunnet den store tilskuermassen her på kontinentet. I Amerika, derimot, er de blitt mottatt med entusiasme, spesielt på 70-tallet, hvor hennes navn hadde en legendarisk klang: "Den hellige Lina fra New York".

Vi forbinder henne helst med filmen. Selv ser hun på seg selv først og fremst som "et barn av teatret". Som "Kjærlighet og magi" har også hennes annet skuespill, "Kjærlighet og anarki", hatt en enorm suksess, spesielt i det tyskspråklige teaterområdet.

TVIL ER DET ENESTE JEG KAN TILBY...

Goyas
"Du slipper ikke unna"

Kjærlighet og magi har en meget spesiell tilblivelses-historie. Da jeg holdt på med forberedelsene til filmen om Mimi (som jo var en straffange) trengte jeg en fengselsspesialist, noen som kunne fortelle meg om fengslets ritualer. Til slutt fikk jeg tak i en statist som ofte hadde medvirket i filmene mine. Han hadde sittet i fengsel flere ganger, og ettersom han var en interessant person, fortsatte vi våre samtaler. I fengslet hadde han blitt kjent med Leonarda, den ekte! De hadde sittet på samme lukkede anstalt. Slik fant jeg to historier i ett menneske.

Skuespillet "Kjærlighet og magi" skrev jeg allerede på slutten av 60-tallet, men satte det ikke opp før på Spoleto-festivalen i 1979. Først forbauset det meg at stykket ble så populært i det tyske språkområdet, men etterhvert gikk det opp for meg at det handler om morsmyten, myten om den store middelhavsmoren. Leonarda Cianculli er den største heksemoren siden Medea, jeg ble fullstendig forelsket i henne, jeg beundret henne og ble fascinert av henne som representant for denne urmyten som angår oss alle - myten om den store middelhavsmoren.

Det som har gjort sterkest inntrykk på meg noensinne, var å se konsentrasjonsleirene etter krigen. Det hadde sikkert foregått uhyggelige ting over alt, også på den andre siden, også i Stalins leire, og vi kjenner sikkert ikke til mye av det som har skjedd og fortsatt skjer - men der var det så tydelig. Da jeg oversatte "Anne Franks dagbok" ble jeg kjent med

hennes far - jeg ville til og med konvertere til jødedommen - som ung gjennomgikk jeg på denne måten en identitetskrise som har preget meg siden. Jeg har forsøkt å forstå hvordan noen, av kjærlighet eller lidelse, kan havne i ondskapens kretsløp. Men slik er den dystre sannheten: Et menneske reiser seg ikke plutselig opp og sier: "Nå er jeg ond!" Mennesket havner i ondskap på grunn av kjærlighet - det er det avgjørende. Nettopp derfor skrev jeg ned historien om Leonarda Cianculli i "Kjærlighet og magi". Hun begår forferdelige forbrytelser av kjærlighet, for å gjøre noe godt. Hitler var også overbevist om at han handlet rett. Hvis man ikke forstår den mekanismen, så har man ikke forstått noe av menneskene. Derfor kan man aldri si: Her har vi det onde og her er det gode. Når man kan identifisere syndebukken blir livet selvfølgelig lettere. Jeg kan huske perioder i livet mitt da alt var enkelt: Det var fascisme som hadde skylden, og tyskerne, nazistene blant tyskerne - og japanerne, litt ihvertfall. Det fantes ingen problemer lenger. Men det er først når man ikke kan identifisere fienden lenger at man begynner å nærme seg virkelig sannhet og mennekelighet.

Naturligvis finnes det en latent fascisme over alt. Den gjemmer seg i oss selv. Man må ikke bare lene seg tilbake i den tro at man har identifisert fienden utenfor en selv. Den hellige Franciskus og Caligula eksisterer i oss alle, side om side. Man kan aldri være forsiktig nok. De som bare konsentrerer seg om fascistenes og nazistenes grusomheter mister overblikket over farene av i dag. Derfor må man være mistenksom overfor alle ideologier og trossamfunn som lettvtint og gallant vil dele verden opp i godt og ondt. Min politiske bakgrunn har jeg fra venstresiden. Jeg var kommunist, men

gikk ut av partiet i 1956 etter invasjonen i Ungarn, som så mange andre. Siden har jeg vært sosialist. Når jeg ser tilbake, kan jeg ikke annet enn å gi Bernard Shaw rett når han sier: "Man blir født som brannstifter, men slutter som brannmann." Når man betrakter vår politiske historie, fra den franske revolusjon til i dag, synes det meg formålsløst å kreve klare og entydige prinsipper - selv har jeg bare mine klare tvil.

Utdrag av et intervju med Lina Wertmüller

Mussolini og fascismen

Verdenskrigen 1914-18 var blitt ført, het det, for å trygge demokratiet i verden. Da den sluttet, kunne det også se ut som om dette mål var nådd, men det skulle vise seg at svært meget av demokratiseringen var synsbedrag.

Det var forbeholdt Italia å demonstrere for verden det første moderne diktatur av fascistisk type. Det var ingen tilfeldighet at den nye retningen først fikk sitt gjennombrudd her. Bakgrunnen var nød, misnøye og kaotiske, politiske forhold.

Landet var blitt utarmet under krigen, og selv om de hadde vært med på å vinne, hersket det utbredt misnøye med resultatene de hadde oppnådd. Med freden fulgte en alvorlig økonomisk krise, og den sosiale uro ble skjerpet etter at arbeiderbevegelsen begynte å bruke fabrikkbesettelser som våpen i den faglige kampen. Det endte i fiasko som betydde et alvorlig tilbakeslag, med en indre splid i bevegelsen, som svekket den. At fascismen kunne bli så sterk, skyldtes også at det parlamentariske demokratiet i Italia hadde vært svakt, og uten solid forankring i et folk hvor opplysning og politisk skolerung sto lavt.

Mannen som stilte seg i spissen for den nye bevegelsen, var Benito Amilcare Andrea Mussolini. Fra første stund trådte han frem som opprører; han var lite interessert i praktisk reformarbeid og han foraktet det parlamentariske system. Han dyrket handling og bruk av makt,

og førte sin egen politiske gerilja i årene fremover mens han forkynte både nasjonalismens og revolusjonens evangelium. Det var en blanding av ideologier som skulle vise seg å ha stor tiltrekningskraft, ikke bare i Italia, men senere også i Tyskland.

Den 23. mars 1919 samlet Mussolini en gruppe menn i Milano for å danne en politisk kamporganisasjon. Det som i første rekke knyttet disse sammen, var nasjonalistiske stemninger. De dannet et "fascio di combattimento", et kampforbund. Ordet fascio betyr overført forbund eller gruppe, og hadde vært brukt tidligere av andre politiske leire. Samme året ble det utarbeidet et program for det nye partiet, - meget radikalt, med krav om ny forfatning og skjerpet beskatning av de velstående - i håp om å vinne massene i konkurranse med sosialistene. Det ble ingen suksess, sosialistene vant, men vinden skulle snu seg. Arbeiderbevegelsen ble etterhvert så splittet at det oppsto et "mellomparti" - sosialdemokratene - som ropte på "den sterke mann". Dette var en oppgave som skapt for Mussolinis hensynsløse kampnatur. At han måtte foreta en fullstendig frontforandring, spilte ingen rolle. Det var maktbegjæret som var kjernen i hans personlighet. Hvilke

idéer han satte ut i livet, var underordnet. Funksjonærer, små næringsdrivende, bønder, studenter og annen ungdom strømmet til det fascistiske parti - og det fikk etterhvert også tilslutning fra overklassen.

Med utgangen av 1922 hadde fascismen fullstendig skiftet karakter. De revolusjonære programpostene gled i bakgrunnen - til slutt ble det forbudt å offentliggjøre det opprinnelige fascistiske program. Det som sto igjen, var nasjonalismen og førerdyrkelsen. Offensiven ble i første rekke rettet mot arbeiderbevegelsen, og striden utartet til slagsmål og gatekamper. Det utviklet seg samtidig en stadig mer hysterisk dyrkelse av Mussolini som "il Duce" - føreren. Da de italienske sosialister oppfordret til generalstreik, brukte fascistene denne truselen mot offentlig orden som et påskudd til å ta over kontrollen av transport- og kommunikasjonssystemer. Snart var det de som drev livsviktige tjenester. I slutten av oktober truet deres stormtropper med å rykke inn i Roma. Mussolini kom i all hast fra Milano, og ble utnevnt til statsminister av en vettskremt kong Victor Emmanuel III. I løpet av tre år hadde Mussolini effektivt lammet det parlamentariske demokrati og skaffet seg diktatoriske

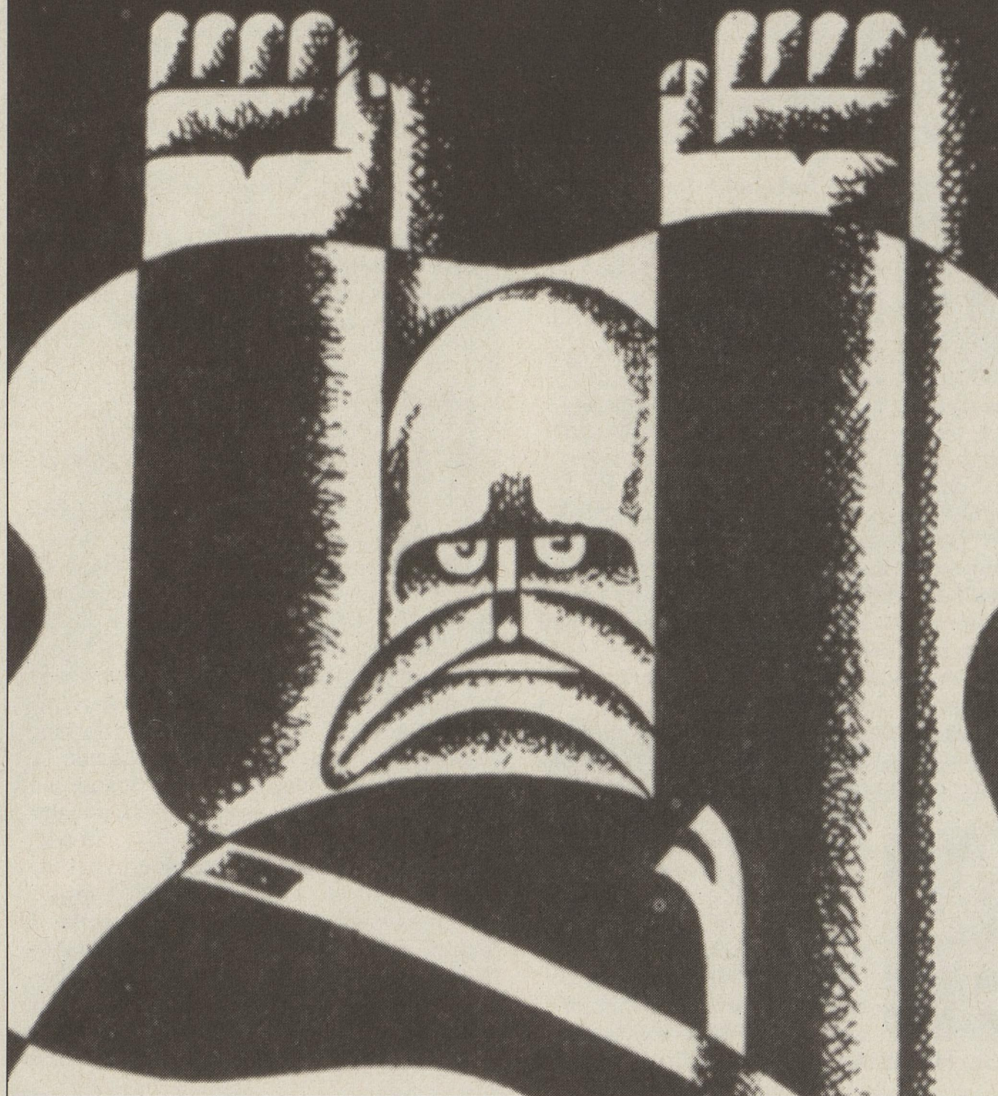
fullmakter. All opposisjon ble bragt til taushet. De politiske motstanderes møter ble forbudt, alle garantier for rettssikkerheten ble opphevet, alle organisasjoner lagt under fascistisk ledelse. De som ikke lydige bøyd seg for diktaturet, ble arrestert, deportert eller drept.

Nasjonalforsamlingen førte bare en skyggetilværelse, og ble til slutt avskaffet. Istedet organiserte man den såkalte korporative stat. Men korporasjonene sto under fascistisk ledelse, og var i virkeligheten bare et ledd i regimets apparat til å beherske folket. Systemet utgikk fra føreren og forplantet seg nedover i rekkene. Det var også totalitært. Staten innskrenket seg ikke til å lede administrasjonen, men ville også beherske alle felter: organisasjonslivet, barneoppdragelsen og kulturlivet - for å påtvinge individene sin vilje, og ha mulighet til å påvirke deres sinn, tanke- og følelsesliv.

Il Duce

“Jeg lagde mine egne regler, og jeg overholder ikke engang dem,“ erklærte Benito Mussolini. Denne skrytende kynismen kunne være gravskriften over en mann som ikke var så mye statsmann som skuespiller - en eksibisjonist som forandret sitt spill fra time til time for å forme det etter anledningen.

Ban ble født i 1883 som sønn av en sosialistisk smed og en from katolsk lærerinne. Han ble fordrevet fra en skole og utvist fra en annen fordi han skadet medelever. Senere fullførte han sin utdanning, men viste ingen intellektuell begavelse. Mellom 1902 og 1919 var han etter tur skolelærer, bohem, sosialistisk agitator, soldat og journalist før han startet fascistbevegelsen og støttet den gjennom sin avis. Etter at han ble Italias diktator midt i 1920-årene, brukte han all sin energi på å vinne tilhengere og sin propagandamaskin til å overbevise folket om at han var, med hans egne ord, “den største personlighet i Europa”. Han skroet av at han arbeidet 19 timer i døgnet med å styre staten egenhendig. Derfor lot han lampene lyse på kontoret mens han tok seg sine vanlige ni timers søvn. Parlamentet overlevde bare som teater for hans hypnotiske retorikk, og rapportene fra parlamentsdebattene ble noen ganger fikset på etterskudd alt etter publisitetens krav. Han var som besatt av å være i god form, alltid villig til å vise frem sin mandige kjeve og sitt tønnebryst for fotografene. På offentlige møter skjulte han sin knappe kroppshøyde ved å stå på en taburett. For å demonstrere sin vitalitet, inspiserer han militæravdelinger på løpende bånd, en komisk opera-effekt som ble understreket av de overlesede uniformene han hadde en forkjærlighet for.

Selv om Mussolini var klar over Italias militære begrensninger, ble han lokket av misunnelse for Hitlers erobringer til å etterligne mannen han en gang hadde avvist som en “dum liten klovn”. Etter sitt fall i 1943, brukte han mye av sine siste to år til “å tenke på historien og hvordan han ville ta seg ut i den”.

Repubblica Italiana

1860

Italias stater er nesten forent, men paven som støttes av franskmennene, beholder Roma og området omkring. Østerrike beholder den nordøstlige delen.

1861

Victor Emmanuel blir konge av Italia. Torino blir hovedstad.

1866

Etter en krig med Østerrike vinner Italia området omkring Venezia.

1870

Mens Frankrike er opptatt av Den fransk-tyske krig, trekker de troppene ut av Roma. Den italienske hæren marsjerer mot byen, og paven gir opp. Han beholder herredømmet over

Vatikanstaten, men nekter å godkjenne den nye ordningen. Roma blir sete for den nasjonale regjering.

1870-1914

Mer enn 10 millioner italienere emigrerer, hovedsakelig til andre europeiske land, Brasil, Argentina og De forente stater.

1887-1896

Italia forsøker å erobre Etiopia, men blir drevet ut.

1896-1900

Sosialistiske agitatorer skaper uro blant fattige italienere, men høsten slår feil og arbeidsløsheten stiger. Noen steder blir det opprettet militært styre.

1912

Italia tar Libya fra Tyrkia.

1914

Første verdenskrig bryter ut. Etter at England og Frankrike går med på å støtte Italias krav på det som i dag ligger i Nord-Italia, erklærer landet krig mot Østerrike i 1915 og Tyskland i 1916. Italia lider mange nederlag, men bidrar sterkt til den allierte seieren i krigens siste måneder.

1919-1921

I den sosiale og økonomiske forvirring og misnøye som ble resultatet av krigen, danner Benito Mussolini morderbander som kaller seg fasci di combattenti. En svak samlingsregjering er tilbakeholdende, mens fascistene ødelegger hovedkvarteret til sosialist- og kommunistpartiene og slår ned streiker. Mussolini og 34 andre fascistere blir valgt inn i parlamentet i 1921.

1922

Etter å ha slått ned en generalstreik, okkuperer fascistene knutepunkter for samferdsel og truer med å isolere Roma fra resten av landet. Victor Emmanuel III ber Mussolini om å danne regjering.

1925

Mussolini begynner helt åpent å styre som diktator.

1929

Mussolini slutter Lateran-pakten med paven. Paven godkjenner endelig kongeriket Italia. Katolisismens stilling som statsreligion bekreftes.

1935

Italia angriper Etiopia, og i 1936 erklæres opprettelsen av et italiensk rike.

1936-1939

Italia og Tyskland støtter general Franco i Den spanske borgerkrigen.

1939

Mussolini og Hitler undertegner en militæraftale, Stålpakten. Annen verdenskrig bryter ut.

1940

Italia erklærer Frankrike og England krig.

1943

Fascistregimet bryter sammen, og Mussolini arresteres.

1945

Mussolini blir skutt av partisaner.

1946

En folkeavstemning avskaffer kongedømmet.

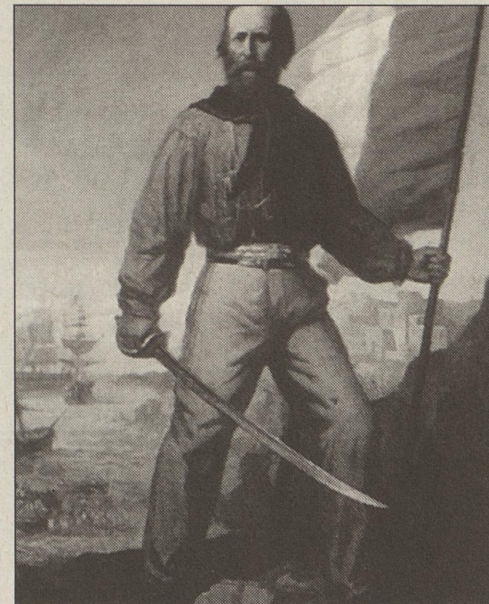
1947

En ny republikansk forfatning blir satt ut i livet.

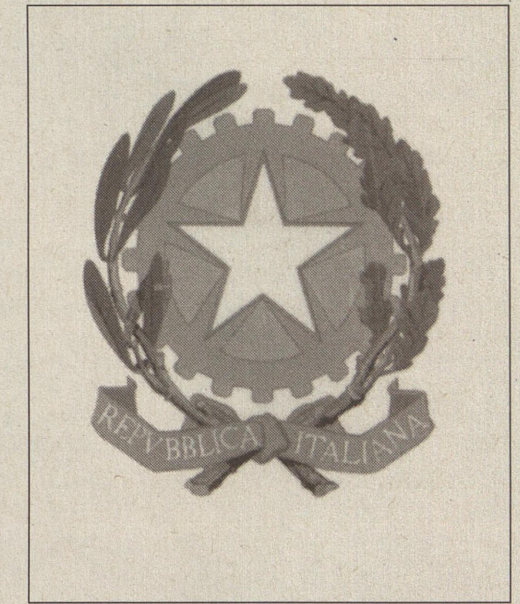
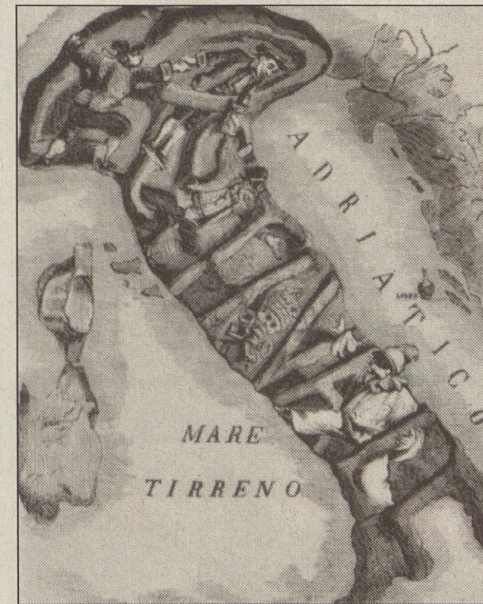
Kong Victor Emmanuel III

Garibaldi, Italias store patriot og frihetshelt

De nordlige regioner kjemper for et håndtrykk med de sydlige regioner på tvers av Pavestaten

KJÆRLIGHET OG MAGI I MAMMAS KJØKKEN

("Amore e magia nella cucina di mamma")

AV LINA WERTMÜLLER

oversatt av Tommy Watz

Regi:

LASSE DEHLE

Scenografi og kostymer:

PER KRISTIAN SOLBAKKEN

Lysdesign:

MORTEN REINAN

Masker og parykker:

ELSE LISØ

Teknisk ansvarlig: Nils-Johan Aarbu/Erik Johansen

Sufflør: Trude Hallanger

Lyd: Mikael Gullikstad

Foto fra prøvene: Roar Øhlander

Forside: Per Kristian Solbakken

Program: May Selmer

Grafisk design: Kai Biermann

Ansvarlig utgiver: Terje Mærli

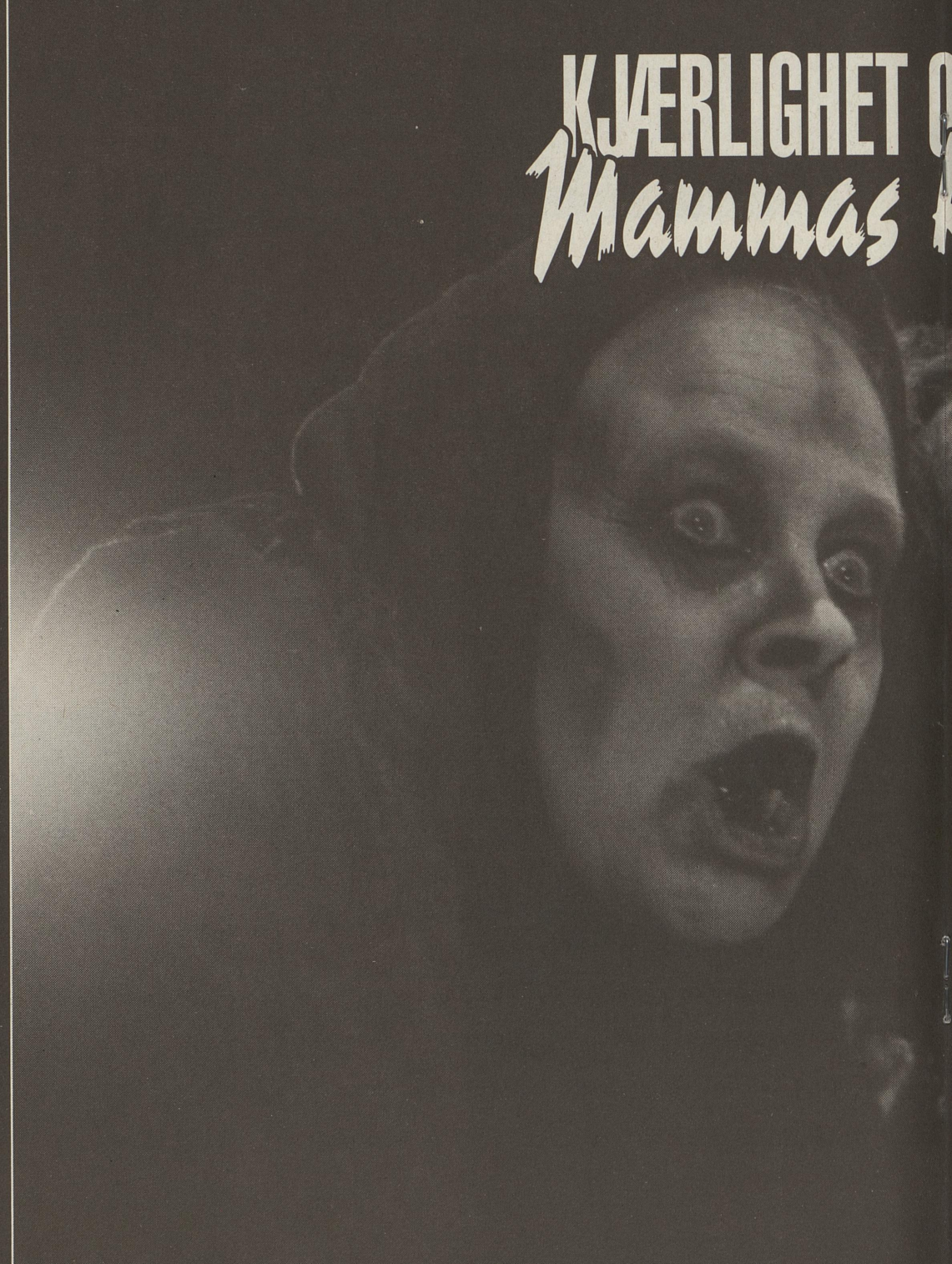
Kulisser og kostymer er produsert i teatrets egne verksteder.
Fotografering og lydopptak under forestilling er ikke tillatt.

I forbindelse med oppsetningen retter teatret en takk til Solveig Knutsen, Berit Gundersen, Benito Nava, Henning Sommerro, og koraspiranter fra Trondheim kommunale musikkskole under ledelse av Randi Lundemo.
Takk til Tom Ramstad for bistand under hele produksjonen.

Rettigheter: Folmer Hansen Teaterforlag

NORGESPREMIERE TEATERLOFTET 7.MAI 1993

KJÆRLIGHET OG MAMMAS

OG MAGI I Kjøkken

De sofn er med:

MONA JACOBSEN

Leonarda Cianculli

KINE BENDIXEN

Faustina Setti

WENCHE STRØMDAHL

Francesca Soavi

HELLE OTTESEN

Virginia Cacioppo Bassi

GERDI SCHJELDERUP

Curradi

HELGA WENDELBOG

Ida

MARIT JAASTAD

Ardilia/ung pike

HEGE ROHDE

Santina/nonne

KAREN RANDERS-PEHRSON

Zi' Tripolina/moren

GØRLI MATHISEN

Adelina/en kvinne

ANNE WICKSTRØM

Anina

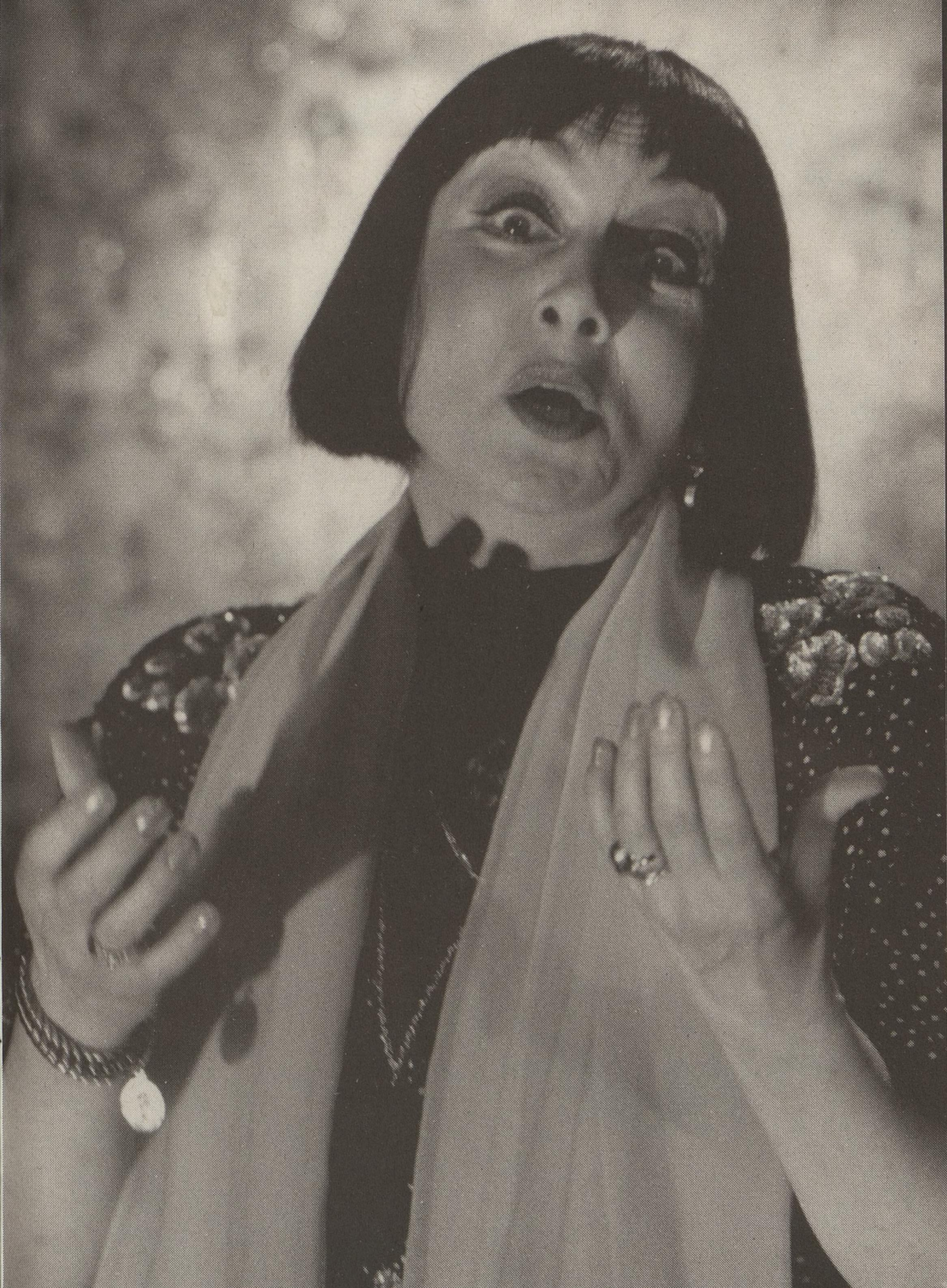
**SIGURD WERRING/
JAN ERIK BERNTSEN**

Stemmer på bånd

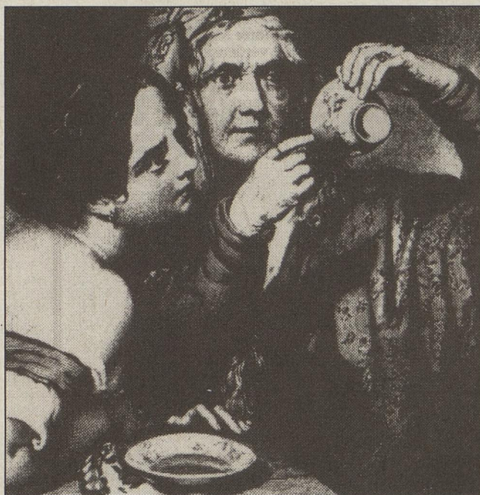

Trollformler

Bakkalå-bakkalå
Rosen-kreft-og-sotteseng
forsvinn-forsvinn
Ved-denne-sten-og-ved-Jomfru Maria
Befaler-jeg-dere
Bakkalå-bakkalå

Blod-av-mitt-blod
Blod-fra-mitt-liv-og-blod-fra-min-grav
Djevelens-blod-og-Kristi-blod
Hjelp-meg-i-denne-tunge-stund
Pater-Noster-qui-es-in-cielis
Ave-Maria, vær min stryke

Hekseri

Begrepet heks må sees i forhold til begrepet kjetter. Det var middelalder-teologene som skapte denne nye klisjéen, over en eldgammel lest: Troen på at det fantes mennesker som hadde overnaturlige evner. For kirken var det vesentligste ved heksen at hun var kjetter, og den farligste av alle kjettere, fordi hennes guddom var Satan selv. Heksen fikk sine overnaturlige evner ved å slutte pakt med ham, og han på sin side ville bruke sine heksevasaller til å innføre sitt regime på jorden blant menneskene. Den endelige utforming av begrepet finner vi i boken Malleus Maleficarum fra 1486. Her gis en oversikt over heksenes kunster og en norm for behandling av dem, først og fremst for å få dem til å tilstå. Den ble en rettesnor for de systematiske hekseforfølgelsene på kontinentet som utviklet seg til en massepsykose på 1500-tallet.

Frykten for den kvinnelige seksualitet spilte en påfallende rolle i denne jakten. "Alt hekseri kommer fra kjødets lyst, som er umettelig hos kvinner", sto det å lese i Malleus Maleficarum. Den folkelige frykten for svart magi, noe som satte ulykker på de som var utsatt for den, forsterket den kirkelige kjetterteorien. Av de dømte kvinnene, var de fleste eldre og fattige. Dette var en tid da den sosiale nød økte på grunn av befolkningspress, kriger og oppløsning av fellesskapet i slekt og småsamfunn. Fattige eldre kvinner var avhengige av en hjelp de ofte ikke fikk, og de lot sin aggresjon få utløp i trusler mot dem som skjov dem fra seg. "Kloke" koner med sine store kunnskaper om planter, urter og andre helbredende remedier ble også forfulgt, da utøvelse av denne form for folkemedisin ble koblet sammen med førkristne skikker, forestillinger og ritualer.

Hekseprosessene var samtidig et utslag

noe sosialt tomrom - den er et resultat av sosiale og sosialpsykologiske forhold uten noen form for mystikk.

Folk i tidligere tider måtte kjempe for tilværelsen, mot nød, fattigdom og elendighet. Man var omgitt av fiender, trollfolk og rovdyr. Midlene til å bekjempe dem var få og ofte utilstrekkelige, og man tydde til bruk av formler. Livssituasjonen tvang folk til å benytte seg av slike midler - av magi. Det ble skjelnet mellom positivt magi og skademagi - hvit og svart magi. Skillelinjene mellom dem er forøvrig nokså flytende. Å ty til svart magi kunne være det siste desperate midlet for å hevde sine rettigheter.

Noen av oppskriftene som fantes var temmelig selsomme. De oppfordret f.eks. til å bruke pulveriserte frosker eller kjøtt fra lik. Det sjeldne og avskyelige hadde magisk effekt. Jo vanskeligere det var å finne frem til de midler som ble anbefalt, jo mer virkningsfulle var oppskriftene ifølge tradisjonelle oppfatninger.

Mens trollformlene ofte tar sikte på å beseire de vonde maktene, er folkebønnene av en annen karakter. De skal være kommunikasjoner mellom den som ber og de høyere makter. Språkbruken avslører et avhengighetsforhold til den som anropes. En ønsker at de guddommelige maktene skal solidarisere seg med en.

Trollformlene og besvergelsesens historie går langt tilbake i tiden. De eldste oppskrifter stammer fra det gamle Babylon, og denne kulturen kom til å øve stor innflytelse på den europeiske via perserne og grekerne.

Hekser driver med trollskap. Stikk fra det 16. århundre

av et forbitret religiøst klima, der frykten for djevelen tok overhånd, og der oppløsningen av middelalderens europeiske en-

hetskultur utløste et slags forfølgelsesvanvidd blant mange personer med myndighet og makt.

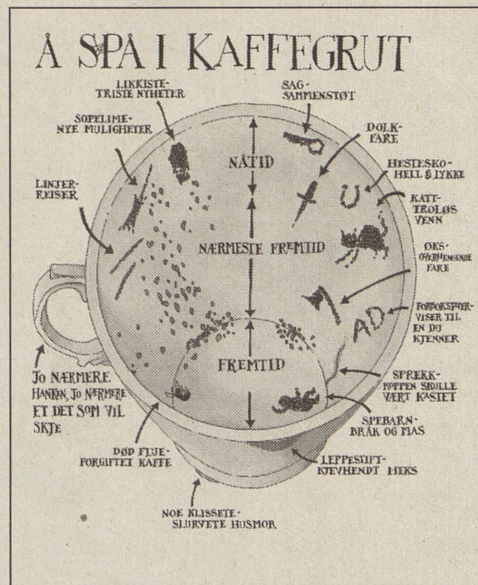

Dyrt å være heks!

Ihvertfall i Tyskland på 1700-tallet:

Tariff for tortur:

	Reichstaler /Albus	
For kvelning og brenning	1	0
For å bli brent levende	4	0
For halshugging og brenning, alt inkludert	5	26
For å kutte av en hånd eller flere fingre og for halshugging, ialt	3	26
For å spikre en avhugget tunge eller hånd til galgen	1	26
For å kutte tungen helt av, eller deler av den og etterpå få munnen brent med glødende jern	5	0
For det som benyttes til dette - rep, tener og kniv	2	0

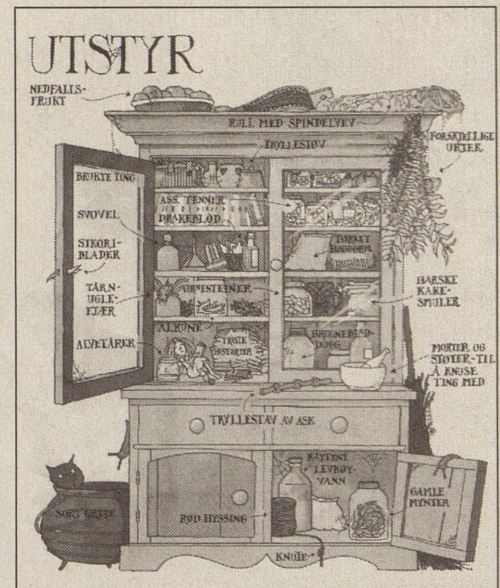

Omen

Leonarda nevner i stykket katt, ugle, nat-teravn og å miste kortene på gulvet som dårlige tegn. Her følger et lite utvalg av handlinger som kan få forferdelige konsekvenser (!), så pass på:

- Å legge en hatt på sengen
- Å synge før frokost
- Å klippe neglene på en fredag
- Å miste en hanske
- Å slå opp en paraply inne
- Å stå opp av sengen med venstre fot først
- Å stille skoene på bordet eller på en stol
- Å ta egg inn i huset etter mørkets frembrudd

Slike tegn, og tolkningene av dem, kan variere fra land til land og til og med ha den motsatte betydning. Det vanligste eksemplet er den svarte katten: I England betyr det lykke hvis en svart katt springer over veien. I Europa forøvrig og i USA er det som kjent et dårlig tegn.

STEK EN FINHAKKET LØK TIL DEN ER BLANK OG HA I 225G OPPSKÅRET MATSOPP OG LA SURRE I 5 MINUTTER TIL

SOPP

LØK

HA I 1SS MEL OG RØR GODT MENS DU SPER MED 1,5 DL MELK TIL EN TYKK SAUS.

MEL

TA PANNEN AV VARMEN OG HA I ETT VISPET EGG OG ETT HÅRDKOKT EGG SKÅRET I TERNINGER.

MELK

EGG

SMAK TIL MED SALT, PEPPER OG DILL

DILL

SALT

PEPPER

KLE EN PAIFORM MED BUTTERDEIG OG HA I FYLLET

LEGG OVER ET LOKK AV DEIGEN OG PENSLE DET MED ET VISPET EGG

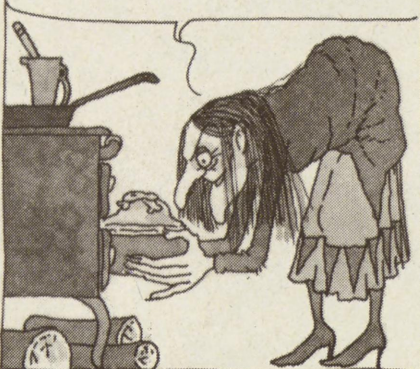

EGG

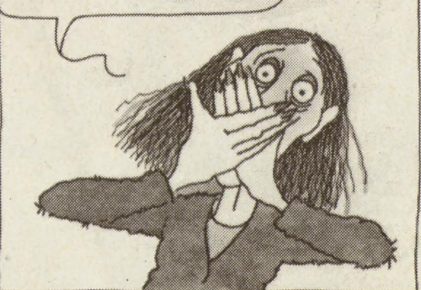
SKJÆR TIL HODESKALLE OG KNOKLER AV RESTENE AV DEIGEN OG PYNT LOKKET. PENSLE MED ET VISPET EGG.

STEK VED 215°C I 30 MINUTTER

DET ER MORSOMMERE Å BRUKE FLUESOPP MEN DA KAN DU BARE SPISE DET EN GANG

Teaterloftets sortie - Arbeiderforeningens entré

Teaterloftets ærerike epoke som studioscene er over når de siste kulissene fra "Kjærlighet og magi i mammas kjøkken" bæres ut i slutten av juni. Dette er første skritt i en utflyttingsplan i forbindelse med byggingen av det nye teatret som skal stå ferdig i 1997.

Som erstatning for Loftet har vi funnet et større, mer publikumsvennlig lokale noen meter lenger ned i Prinsensgate. Fra midten av september begynner vi å spille i den tradisjonsrike, gamle Arbeiderforeningen, som er blitt pusset opp for anledningen. Åpningsforestillingen er basert på et folkelig og varmt stykke med arbeidstittelen "Sensommerdansen". Brian Friel forteller historien om en irsk families gleder og sorger på 30-tallet. Forfatteren ser i sorgmunter glede tilbake på sin oppvekst sammen med mor og fire tanter. Faren er fraværende, men dukker nå og da opp og skaper spenning blant kvinnene i familien. En nylig hjemvendt misjonæronkel bringer også uro i hverdagen. Hans forhold til god, tradisjonell irsk katolisisme er etter mange år i Afrika mer farget av de innfødtes ritualer og fruktbarhetsdanser enn den opprinnelige barnetro han dro ut for å predike!

Forfatteren tar oss med til en nær fortid som ugjenkallelig er borte. Hans nære familie, derimot, trer oss varmt og nært i møte fra hinsidig historien. Regien er ved Trond Birkedal, og scenografien ved Pekka Ojamaa.

Velkommen til nye og spennende teateropplevelser i et nytt og spennende teaterlokale!

Terje Mærli
Teatersjef